

ΣΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΡΜΠΙΕΡΤ ΣΤΑΝΛΕΪ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ "ΣΑΒΟΥΪ",

Ο μεγαλύτερο κοσμικό γεγονός της χρονιάς, ο χορός μεταμφιεσμένων του «Σαβού», ήταν ένας θρίαμβος της χαράς, της εὐθυμίας, του γέλιου. Όλη η ἀφρόκρεμα του Λονδίνου είχε συγκεντρωθῆ σ'α κάταφρατα σαλόνια του ἀριστοκρατικού ξενοδοχείου, με τις πιὸ τρελλές, τις πιὸ πρωτότυπες, τις πιὸ ὡμορφες ἀμφιέσεις.

Ὁ Πέρου Κούκ, ὁ «κυνικός» κ' ὁ Χάρρου Μέλμπορν, ὁ «Καζανόβας», εἶχαν ξετρελλαθῆ ἀπὸ ὧρα με μιά μυστηριώδη κυρία, πού φορούσε ἕνα πολυτελέστατο μαῦρο ντόμινο. Τὴν κυνηγοῦσαν παντοῦ, ἀπὸ σαλόνι σὲ σαλόνι, ἀπὸ διάδρομο σὲ διάδρομο καὶ τέλος, κατὰ τὰ μεσάνυχτα, κατὰφρατα περὶ νὰ τὴν πλησιάσουν καὶ νὰ φλερτάρουν μαζί της στὴν ἄκρη τοῦ μπάρ.

—Μοῦ φαίνεστε ὡμορφὴ! ἔκανε ὁ Χάρρου.
—Τὰ κομπλιμέντα εἶνε λουλουδιὰ πού ἀνθίζουν στοὺς γκρεμούς... τοῦ ἀπάντησε ἕνα πονηρὸ γέλιο τὸ μαῦρο ντόμινο.

—Δὲν τοὺς φοβήθηκα ποτὲ τοὺς γκρεμούς, κυρία, φώναξε ὁ Χάρρου.
—Ἐλάτε, βγάλτε τὴ μάσκα... τὴν παρακάλεσεν ὁ Πέρου.
—Μὰ γιατί θέλετε νὰ χαλάσετε αὐτὸ τὸ αἰνιγματικὸ «εἰκόγινο» μας; Εἶμαστε τρεῖς μάσκες... Τιποτ' ἄλλο!

Τὰ μάτια τοῦ Πέρου κορφώθηκαν ἀπάνω της με μιά παράξενη λάμψη. Θὰ ἦταν ὡμορφὴ, πάρα πολὺ ὡμορφὴ! Τὰ μαλλιά της ἀστραφταν σάν χρυσάφι καὶ τὸ λευκὸ δέρμα της εἶχε τὴν θαμπάδα τῆς πολυτιμῆς πορφελάντας. Ἦταν μιά νέα ὄλο δροσιά, φλόγα καὶ οὐαία.

—Γιατί με κυττάτε ἔτσι; τὸν ρώτησε.
Ὁ Πέρου τῆς ἀπάντησε μ' ἕνα δραματικὸ ἀναστεναγμὸ. Ἐκεῖνη ἔσκασε στὰ γέλια.

—Θὰ ἤθελα νὰ σὰς αἰorio... τῆς εἶπε ὁ Χάρρου με τὴ γοητευτικὴ φωνή του.
—Προσέξτε! Δίχως τὴ μάσκα, δὲν θὰ εἶμαι περὶ ἡ ἴδια...

—Ἐχω ἡ γνώμη πὸς δὲν θὰ χάσω τίποτε.
—Ἐπειτα, εἶμαι μιά τίμια γυναίκα.

—Κρίμα!
—ὦ! ἔκανε ἡ ἀγνωστος μ' ἕνα παράξενο χαμόγελο.

—Ἐπειτα τὸν κύταξε καλύτερα καὶ τοῦ εἶπε:
—Εἶμαι βέβαιη ὅτι εἶσαστε ἕνας «τζέντλεμαν».

—Ἄ! Μὴ βασίζεστε καὶ τόσο σ' ἕναν ἐρωτευμένον... Λοιπόν; Θὰ σὰς δῶ αἰorio;

—Δὲν φοβάστε μήπως ἀπογοητευθῆτε;
—Διόλου! Δὲν με ἔχετε, ἐμένα!

Ὁ Πέρου, σιωπηλός, εἶχε βυθισθῆ πάλι ὅπως πάντα στὰ ρόδινα ὄνειρά του. Ἦταν ἀπὸ τὸ περιεργὸ ἕκείνο εἶδος τῶν κυνικῶν, πού εἶνε ὄνειρο-ρσπόλοι...

—Πρέπει νὰ φύγω... εἶπε σὲ λίγο ἡ ἀγνωστος.
—Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς συνοδεύσω; τῆς πρότεινε ὁ Πέρου.

—Εὐχαριστῶ... Ἐχω κάτι φίλους ἐδῶ... Πάντως, ἔχετε τύχη, κυρίοι μου, γιατί κάθομαι πολὺ μακριά!
—Ποῦ;

—Στὸν ἀριθμὸ 3 τῆς Ρέντζιναλ-Στρήτ... Μὰ τί ἔγιναν τὰ γάντια μου; Τὰ ἔχασα;

—Ποιὸς ἔφερε... ἔκανε ὁ Χάρρου.
—Κρίμα, ψιθύρισε ἡ ἀγνωστος. Ἦταν τόσο ὡμορφά!... Μὰ δὲν πειράζει... Λοιπὸν... Ὁρεδουάρ...

—Φεῦγετε κιόλας; ἔκανε ὁ Πέρου μ' ἕνα στεναγμὸ. Τί δράμα! Ἐπιτρέψτε μου νὰ συστηθῶ: Πέρου Κούκ.
Καὶ τῆς φίλησε τὸ χέρι.

—Ἐμένα με λένε Λίλιαν Ράμσον, εἶμε με ἀπλότητα ἡ κυρία με τὸ μαῦρο ντόμινο.
Κ' ἔδωσε τὸ χέρι της καὶ στὸ Χάρρου.

—Ἐγὼ θέλω νὰ σὰς πῶ τ' ὄνομά μου σιγανά, κοντὰ στὸ στόμα...

Κ' ὁ Χάρρου, με τὴν τόλμη τοῦ κατακτητοῦ, τὴ φίλησε τρελλά, με πάθος, ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τῶν μεταμφιεσμένων, πού διασκεδάζανε.

Ἐκεῖνη τρόμαξε γιὰ μιά στιγμή, κύταξε καὶ τοὺς δυὸ μ' ἕνα παράξενο βλέμμα κ' ὕστερα μ' ἕνα γρήγορο κ' ἀνάλυφο βῆμα γάθηκε μέσα στὸν κόσμο, τραβώντας γιὰ τὴν ἐξοδο.

Οἱ δυὸ φίλοι γύρισαν στὸ μπάρ, ἔπιαν ἕνα τελευταῖο οὔσκα καὶ χωρίστηκαν.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἀπόγευμα βρέθηκαν κ' οἱ δυὸ μπροστὰ στὸν ἀριθμὸ 3 τῆς Ρέντζιναλ-Στρήτ.

—Ποῦ πᾶς; ρώτησε δειά ὁ Πέρου τὸ φίλο του.
—Νὰ δῶ τὴ Λίλιαν Ράμσον... τοῦ ἀπάντησε ὁ Χάρρου.

—Καὶ γιατί ἐσύ κ' ἔχεις ἐγώ;
—Γιατί ἐσύ δὲν ἔχεις καμιά ἐπιτυχία στὶς γυναίκες. Ἐσὺ τὶς διασκεδάζεις με τὸ πνεῦμα σου. Ἐγὼ, με τὸν ἔρωτά μου. Κ' ἡ γυναίκες προτιμοῦν πάντα τὸ δεύτερο. Ἐπειτα, ἐγὼ ἔχω καὶ κάποια πρόφασι.

—Ποιὰν;
—Τὰ γάντια!
Κ' ὁ Χάρρου τοῦ ἔδειξε τὰ μαῦρα γάντια τῆς Λίλιαν Ράμσον.

—Τὴν ὧρα πού φλεαρούσε ἐσὺ, ἐγὼ δὲν καθόμουν με σταυρωμένα χέρια!...
—Φυσικά... ἔκανε με πικρία ὁ Πέρου Κούκ.

—Ἐ, μὴ τὸ παίρνεις κατάκαρδα! Θὰ σοῦ πῶ ὕστερα τὶς ἐντυπώσεις μου...

—Μὲ ὑποχρεώνεις! Κ' ὅμως νόμιζα ὅτι αὐτὴ τὴν φορὰ θὰ μοῦ ἀφηνεσ αὐτὴ τὴν γυναίκα... Τὴν ἀγάπῃ, Χάρρου!

—Δὲν βαρυνεῖσαι!... Ἐσὺ κάνεις διαρκῶς ὄνειρα... Ἄφηνε νὰ πάω καλύτερα ἐγὼ.

Κ' ὁ Χάρρου ἔχωσε τὰ γάντια στὴν τσέπη του καὶ χτύπησε τὴν πόρτα.

—Ἐδῶ κάθεται ἡ μὴς Λίλιαν Ράμσον; ρώτησε τὴ θυρωρὸ.
—Μάλιστα. Στὸ δεύτερο πάτωμα...

—Μὲ συγχωρεῖτε. Τὴ κάνει ἡ μὴς Ράμσον;

—Τί κάνει; Εἶνε ἡθοποιός... Τραγουδαῖε στὴν Ὀπερα.

Ἠθοποιός! Ὁ Χάρρου ἐνθουσιάστηκε. Ἀνέθηκε λοιπὸν γρήγορα τὴ σκάλα καὶ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος τῆς Λίλιαν Ράμσον.

Ἡ πόρτα σὲ λίγο ἀνοιξε καὶ παρουσιάστηκε μιά γλωμὴ λιγάκι νέα, ἀνοστη, με κοινὰ χαλακτρισιτικά.

Ὁ Χάρρου μαρμάρωσε. Αὐτὴ ἦταν ἡ κυρία με τὸ μαῦρο ντόμινο; Τὶ ἀπογοητεύεις!

—Ἐδῶ κάθεται ὁ δόκτωρ Μπέργκμαν; ρώτησε φελλίζοντας.
—Ὅχι. Κάνετε λάθος.

—Μὲ συγχωρεῖτε...
Κ' ὁ Χάρρου κατακύλησε τέσσερες-τέσσερες τὶς σκάλες καὶ βῆκε στὸ δρόμο.

Ὁ Πέρου τὸν περιέμενε στὴ γωνία, καπνίζοντας νευρικά.
—Ἐ, λοιπὸν;

—Φιάσκο!
—Μὰ πῶς! ἔκανε κατὰπληκτος ὁ Πέρου.

—Μιά ἀσήματη γυναίκα... τοῦ εἶπε με περιφρόνησι ὁ Χάρρου.
—Ἀδύνατον!

—Ἄ! Μὰ εἶσαι περίεργος! Πῆγαινε λοιπὸν νὰ τὴ δῆς!... Καὶ τοῦ ἔβαλε στὰ χέρια τὰ μαῦρα γάντια, πού εἶχε ξεχάσει, ἀπὸ τὴν ταραχὴ του, νὰ τὰ δώσῃ στὴ Λίλιαν Ράμσον.

Ὁ Πέρου δὲν μίλησε. Ἀνέθηκε στὸ δεύτερο πάτωμα καὶ χτύπησε κ' αὐτὸς τὴν πόρτα.

Ἡ δεσποινὴ με τὸ λιγάκι γλωμὸ πρόσωπο τοῦ ἀνοιξε καὶ

Ὁ Χάρρου τὴ φίλησε τρελλά, με πάθος...

Ὁ Χάρρου μαρμάρωσε. Αὐτὴ ἦταν ἡ κυρία με τὸ μαῦρο ντόμινο; Τὶ ἀπογοητεύεις!

—Ἐδῶ κάθεται ὁ δόκτωρ Μπέργκμαν; ρώτησε φελλίζοντας.
—Ὅχι. Κάνετε λάθος.

—Μὲ συγχωρεῖτε...
Κ' ὁ Χάρρου κατακύλησε τέσσερες-τέσσερες τὶς σκάλες καὶ βῆκε στὸ δρόμο.

Ὁ Πέρου τὸν περιέμενε στὴ γωνία, καπνίζοντας νευρικά.
—Ἐ, λοιπὸν;

—Φιάσκο!
—Μὰ πῶς! ἔκανε κατὰπληκτος ὁ Πέρου.

—Μιά ἀσήματη γυναίκα... τοῦ εἶπε με περιφρόνησι ὁ Χάρρου.
—Ἀδύνατον!

—Ἄ! Μὰ εἶσαι περίεργος! Πῆγαινε λοιπὸν νὰ τὴ δῆς!... Καὶ τοῦ ἔβαλε στὰ χέρια τὰ μαῦρα γάντια, πού εἶχε ξεχάσει, ἀπὸ τὴν ταραχὴ του, νὰ τὰ δώσῃ στὴ Λίλιαν Ράμσον.

Ὁ Πέρου δὲν μίλησε. Ἀνέθηκε στὸ δεύτερο πάτωμα καὶ χτύπησε κ' αὐτὸς τὴν πόρτα.
Ἡ δεσποινὴ με τὸ λιγάκι γλωμὸ πρόσωπο τοῦ ἀνοιξε καὶ

τόν κούταξε από πάνω ίσαμε κάτω. 'Εκείνος απόμεινε μ' ανοιχτό στόμα. Είχε δίκιο ο Χάρρου! Μά μήπως ο Πέρου είχε διαλέξει ποτέ του... Μήπως είχε πολλές έρωτικές κατακτήσεις, σαν το φίλο του; Γιατί λοιπόν να μη δοκιμάση κι' αυτός μία φορά να συνεχίση την όμορφη περιπέτεια του «Σαβού»;

—Δέν φαντάζεστε βέβαια ποιός είμαι... ψιθύρισε.
—'Αλήθεια... όχι.
—Κι' όμως εγώ δέν σάς έχασα...
—Αυτό μ' ευχαριστεί πάρα πολύ, μά συγγνώμη, ποιός είσαστε;

—Γιά συλλογισθήτε λιγάκι...
—'Α! ξέρετε, δέν μπορώ νά σάς θυμηθώ... Έκανε ή νέα στενχωρημένη

—Κι' όμως χθές τή νύχτα...
'Η νέα του έρριξε μία φοβισμένη ματιά και κοκκίνησε.
—'Ελάτε, μίς Ράμσον... Έκανε ο Πέρου.
'Εκείνη τότε τόν διέκοψε γελοιάς.
—Μά δέν είμαι εγώ ή μίς Ράμσον! Είμαι ή δασκάλα τού τραγουδιού!...

—'Α, Διάβολε! "Έλεγα κι' εγώ!...", φώναξε δλόγαρος ο Πέρου.
—'Η μίς Ράμσον είνε μέσα, τού είπε ή νέα. Τ' όνομά σας;
—Πέρου Κούκ.

'Η δασκάλα τόν παρακάλεσε νά περιμένη στό σαλόνι και πήγε νά ειδοποιήση τήν ήθοποιό.

Σέ λίγο, ο Πέρου είδε έκθαμβος νά παρουσιάζεται μπροστά του μία πεντάμορφη νέα με φωτεινά μάτια και χρυσόξανθα μαλλιά.

—Τά γάντια σας, μίς Ράμσον... τής είπε ο Πέρου και τής έδωσε τά μούρα γάντια.

'Εκείνη ξέσπασε ο' ένα ήχηρό γέλιο και τόν κούταξε με τρυφερότητα.

—Σας ευχαριστώ!... τού είπε. 'Ελάτε νά με δήτε αύριο στίς πέντε. 'Εχουμε νά πούμε τόσα πράγματα...
Και τού έδωσε τού χέρι τής.

Τήν άλλη μέρα ο Πέρου συναντήσε τού Χάρρου τήν ώρα που πήγαινε στό ραντεβού του.

—Πού τρέχεις έτσι; τόν ρώτησε ο Χάρρου. Σε καμιά γυναίκα;

—'Εού τί φαντάζεσαι; Έκανε πονηρά ο Πέρου.
—'Ω, ξέρεις δέν ζηλεύω! 'Εμένα δέν μ' άρέσει αυτή ή μίς Ράμσον. Πρόσχε; Μή τής κάνεις ποτέ λόγο γιά μένα...

—'Όσο γι' αυτό, νά είσαι βέβαιος! Είμαι καλός φίλος εγώ! Μά πρόσχε κι' έού νά μη μάς συναντήσης καμιά φορά...
—Μή σέ νοιάζει! Θά έχω τού νό μου!...

'Ο Πέρου έσφιξε τού χέρι τού φίλου του και τράβηξε θριαμβευτικά γιά νά πάη στό πρώτο του έρωτικό ραντεβού.

ΕΡΜΠΕΡΤ ΣΤΑΝΛΕ-Υ.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

"Όποιος περιφρονεί τού κρασί, μία μέρα δέν θάχη νά πιή ούτε νερό.

Γαλλική

'Ο άσωτος και ο μπεκρης, δέν κάνουν ούτε φούρνο, ούτε μύλο.

Γαλλική

Μή καταφεύγετε γιά κάθε άδισθεσία στό γιατρό, γιά κάθε διαφορά στό δικηγόρο και γιά κάθε δίψα στή κούουλα.

'Ισπανική

Σέ νερό που λιμνάζει, μη βάσεις ούτε τού μικρό σου δάχτυλο.

'Ολλανδική

"Ό,τι άκούει τού παιδί στό τζάκι, τού ξαναλέει στήν πόρτα.

Τουρκική

Τής γάτας τά παιχνίδια, θάνατος τού ποντικού.

Βαυαρική

Στό έμπόριο δέν υπάρχει φίλια.

Σικελική

Σέ άνόητα λόγια, κουφά αυτί!

'Ισπανική

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 7ου ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"

Κατά τήν 7ην κλήρωσιν τού του Δεκαπενθήμερου Λαχείου τού «Μπουκέτου», ή όποία έγινε εις τά έπί τής όδου Λέκα 7 γωνία μας, έξήχθησαν οι κάτωθι κερδίζοντες αριθμοί :

'Ο 1ος αριθμός 15864, όστις κερδίζει δραχμάς 500.
'Ο 2ος αριθμός 11473, όστις κερδίζει μία γραβάτα μεταξωτή αξίας 100 δραχμών.

'Ο 3ος αριθμός 19834, όστις κερδίζει 25 λίμες ξυρίσματος Radium.
Και ο 4ος αριθμός 3833, όστις κερδίζει δόκιμωρον τών σειρών τών έργων τής Βιβλιοθήρης τού «Μπουκέτου».

'Επίσης πάντες οι αριθμοί οι λίγοντες εις 64 (ήτοι εις τά δύο τελευταία ψηφία τού 1ου αριθμού 15864), κερδίζουν ανά έν 'Ημερολόγιον τού «Μπουκέτου», τής άρεσκίας των, ή έν βέδιον τής Βιβλιοθήρης μας, τής αήτης αξίας μέ τού 'Ημερολόγιου.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Οί κ. κ. Εύάγγ. Γεωργίου 'Αγγίτα, Σοφία Νταράκου 'Υψηλάντου 58 Πειραιά, Σταμάτιος Πιάου Χαλάνδριον, Ν. Θεοδορόπουλος Πάτρα, Μιχαήλ Α. Γουδίς Περαμαίς, Νικόλ. Λεβαντής Μεσολλογγίου 88 'Ενταύθα, 'Ελλη Ματαμωστή Θεσσαλονίκη, 'Ηλ. Δημητριάδης Λευκωσία Κρήτης, Πρακτορείον Κωνσταντινουπόλεως, Παν. Μάλλιαρης Χαλάνδρι, 'Αριάνθη Σοκρατίδου Κομοτηνή, Πασχάλης Κωστακού Κωνσταντινουπόλεως, 'Ελλη Παπαγεωργιουδου Καλαμά, Δημήτριος Βόλης 'Αργος, Χαρ. Κορρές Σύρος, Κική Κρίκη Καστοριά, Μιχαήλ Παπαγεωργιάδης 'Ενταύθα, Γεώργ. Γαβρήλ 'Ενταύθα, Νικ. Θεοδορόπουλος ήλεκτρολόγος Πάτρα, Διον. Χαριτάτος Κεφαλληνία, Γεώργ. Γιαννιούτσος Πειραιεύς, Παύλος Κρίνης άνθηπωπιστής Χωροφυλακής Βόλος, Πέτρος Δάκος Δημ. Σχολείον Θεσσαλονίκη, Ζακρείος Δεπάντας 'Ενταύθα, Δημήτριος Παραλήτης Πόρος, Κλέαρχος Μανουσής 'Ιεροφάντων 1 'Ενταύθα, 'Υποπρακτορείον Κωνσταντινουπόλεως, Κωνστ. 'Ακρίτας Πειραιεύς, Γεώργ. Τσιζουτάκης Τριών 'Ιεραρχών 1 'Ενταύθα, 'Αντ. Βλουμάκης Καστέλλα, Γεώργ. Τυρίδης Π. Φάληρον, 'Αντ. Φαίνδης Νέα Σμύρνη, Θωμάς Παπανικολάου Νεομίτου Μεταξά 20 'Ενταύθα, Βασ. Βασιλείου Π. Φάληρον, 'Αγγ. Μεταξάς Μιχαήλ Βόδα 90 'Ενταύθα, Φώτιος Παπαγεωργίου Κομοτηνή, Λοιμάς Μεταξάς Θεσσαλονίκη, 'Ιωάν. 'Αναστασιάδης Θεσσαλονίκη, Κ. Χατζώπουλος Καλλιθέα, 'Αριστ. Λέφας Πειραιώς 8 'Ενταύθα, Μαρίκα Γεωργιάδου Καδίσιον, Κώστας Καρασταμίτης 'Ενταύθα, 'Αντ. Παπαγιάννης Φάληρον, Γεώργ. Κοτσάμιας 'Ενταύθα, Μιχαήλ Κωνσταντινουπόλεως Κάλβου 43 'Ενταύθα, έκέρδισαν ανά έν 'Ημερολόγιον τού «Μπουκέτου».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΜΙΑ ΗΡΩΪΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τό σωματείον τών δυτών τής Φλωρίδος τής 'Αμερικής έώρτασε τελευταία τήν είκοσιπενταετηρίδα τού τραγικού θανάτου τής επίτιμου προέδρου τού "Έλεν Μόξγουτ. 'Η "Έλεν Μόξγουτ έχασε τόν άνδρα τής νέα άκόμη, 25 περίπου χρόνων, και, γιά νά ζήση τά παιδιά τής, τόν διαδέχτηκε στή δουλειά του, στή σκληρή και επικίνδυνον έργασία τού δύτου. 'Η τολμηρή αυτή γυναίκα, άχι μόνο έργάστηκε πηνιταπέντε δόκκληρα χρόνια άς δύτης, άλλα και έπέφερε μεγάλας τελειοποιήσεις στό σκάφανδρο. 'Η έφευρέσεις τής αυτές αναγνωρίστηκαν από τού άρμόδιο 'Υπουργείο τής πατρίδας τής και οι συνάδελφοί τής τήν άνέκμηρξαν επίτιμο Ισόβιο πρόεδρό τους. Αυτή όμως, παρά τίς παρακλήσεις τους, έξακολούθησε νά έργάζεται, ώς ότου μία μέρα μοιραία, ένώ έτοιμαζόταν νά λάβη μέρος στήν άνέλκυσι κάποιου ναυαγίου, μπλέχτηκε σέ μερικά σχοινιά τού ναυαγισιαστικού, έπεσε στό κατάρτωμα τού πλοίου τής και έμεινε στόν τόπο. 'Ο θάνατός τής ήταν άκαριαός.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΖΩΗΡΕΨΕΤΕ ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΩΝ ΧΑΛΙΩΝ ΣΑΣ

Τά χαλιά, όσες καλής ποιότητος και άν είναι, λίγο καιρό διατηρούν ζωηρά τά χρώματά τους. Γιά νά τά ζωηρέψετε, ίδου μερικές συνταγές :

'Αναλύστε μέσα σέ μία όκτα γραμμών νερό 100 γραμμάρια στύψι κι' ύστερα προσθέστε 3 όκάδες νερό κρύο. Με μία βούρτσα μαλακή περάστε όλη τήν έπιφάνεια τού χαλιού, τού όποιον θά έχετε προηγουμένως τινάξει στήν έντέλεια και κρεμάστε τού γιά νά στεγνώση.

'Άλλη συνταγή είναι ή έξης : Μέσα σέ τρεις όκάδες βρόχινο ή ποταμίοιο νερό, τού όποιον έχετε χλιάνη, αναλύστε μισή βουδίνη χολή. Χτυπήστε τού μ'γμα και περάστε τού από ένα τρούλουπάκι. Μ' ένα σφουγγάρι βουτηγμένο στό μίγμα αυτό, βρέχετε καλά τού χαλί και κατόπιν τού βουρτσίζετε, ώστε νά άφρίση. Τού έπένεστε μ' ένα σφουγγάρι βουτηγμένο σέ κρύο νερό και κατόπιν τού σφουγγίζετε με στεγνές πετσέτες, τρίβοντάς τού δυνατά.